

Eski Bir Hikâye

– Ahmet Yüksel · 19 Eylül 2013

Bir baktım çay geldi bir yerden bana,
Dedim' ki bu kimden, kimdendir söyle.
Çay veren bey dedi, söylemem sana,
İç boş ver sır vermek, yakışmaz bize.

Boş verdim kaldırdım bardağı yerden,
Bir içtim can geldi, oh dedim hemen,
Rengi var kan san' ki, zor içtim demden,
Üç bardak çay içtim, güzelmiş diye.

Tam kalktım, bir baktım yaklaştı biri,
Bir baktım bu gelen, iri mi iri,
Ve durdu sen dedi, bilmedin beni,
Bir saat, karşında, bakındım ben' de.

Bir boy var, adamda upuzun boyu,
Bir göz var sandım ben, bir dipsiz kuyu,
Bir kol var, görsen sen, Ak saray yolu,
Tanıştık konuştuk, ortalık yerde.

Gel dedi bu kişi, sokuldu bana,
Dedi bak, otur sen, sorum var sana,
Der demez oturdum, dedim' ki ona,
Sorun ne, bekletme bir söyle hele.

Dedi' ki bu adam, bir düşün beni,
Bir zaman önce biz, dosttuk' ya hani,
Ne oldu şu sana, bilmedin beni,
Karşıdan bir saat bakındım ben' de.

Dedi' ki şaşırma, bu kimdir diye,
Gelmiştin çok önce, sen bizim köye,
Dertleştik sen ve ben, o bizim köyde,
Hatırla kalmıştın, sen bizim evde.

Ay geçti yıl geçti, dediği günden,
Birçok can ölmüştü yağmurdan selden,
Bir anlık o geldi, aklıma birden,
Gözlerim yaş doldu, durduğu yerde.

Ahmet Yüksel Şanlı er
18 Eylül 2013-09-18
Antalya